

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE posudek oponenta

Práci předložil(a) student(ka): Radek Kubec

PROCESY INTERAKCÍ A KOMUNIKACÍ FOTBALOVÝCH KLUBŮ V NEJNĚJŠÍCH JIHOČESKÝCH SOUTĚŽÍCH

Oponoval: Martin Švantner, PhD

Předkládaná práce podle mého soudu splňuje požadavky kladené na tento typ prací, doporučuji ji k obhajobě s předběžným hodnocením dobře až nedostatečně v závislosti na průběhu obhajoby. Předložený text se věnuje analýze komunikačním procesům, avšak pouze jako prostému popisu, práci tak chybí nějaká podstatnější analytická část.

Práce není z hlediska teoretického rozvrstvení argumentačně příliš sevřená, z formálního hlediska jsem nezaznamenal žádné větší prohřešky až na to, že autor nesprávně cituje z internetu pouhým přepokopáním obsahu okna prohlížeče a někdy odkazuje na zdroje jako je sportovní rubrika *Blesku*. Obsahové připomínky připojuji níže.

Výhradu mám prvně ke stylu práce, který místy působí (zejména v úvodu) spíše jako sportovní zpravodajství: autor, snad fotbalový fanoušek, se místy neubrání některým žurnalismům a klišé (např. „obecně sport vlastně není jen o výkonu“, s. 2), či nadměru banálním tvrzením („Sport můžeme bez ostychu považovat za sociokulturní fenomén, který je nedílnou součástí života většiny lidí na světě.“, s. 3).

Za zbytečné považuji pseudohistorizující klišé *ad Řecko* na s. 4 – doslova bráno, Řekové nic jako sport v dnešním slova smyslu neznali. Pokud si autor jako jednu z metodologických/teoretizujících autorit bere badatele, který se věnoval podrobným

analýzám historického kontextu pojmů spojených s tělesností v řecké kultuře a raném křesťanství, měl by se podobných zkratek a zjednodušení vyvarovat.

Stejně jako používáním zjednodušujících nálepek jako je strukturalismus – Foucaulta lze ze specifické perspektivy označit jako strukturalistu (a bylo třeba uvést z jaké perspektivy), nicméně autor se opírá o Foucaultovy texty, které – pokud na podobná nevalná učebnicová dělení přistoupíme – se váží na období vázané na širokou, zejména epistemologickou kritiku strukturalistických analýz označované jako post-strukturalismus.

Autor, který se soudě dle textu nevyzná ve Foucaultově díle, se podstatně mýlí v presentované definici diskursu, která má být východiskem pro jeho vlastní analýzu. Uvádí (na s. 7) že,

„Z elementárního hlediska lze na diskurz nahlížet jako na jistý způsob chápání a porozumění skutečnosti v určité éře a prostředí. Foucault tyto způsoby úzce spojuje s jazykem, do kterého se diskurz charakteristickým způsobem promítá a následně ho také ovlivňuje.“

Pokud je něco elementární ve Foucaultově pojetí toho co je diskurs (a při četbě *Archeologie vědění* zjistíme, že moc toho není), je to prvně odmítnutí naivního kvazi-karteziánského vymezení jazyk vs. skutečnost. Diskurs nestojí proti skutečnosti a nepopisuje nějaké vnější objekty, ale je skutečností, která diskursivní objekty vytváří. Stejně tak autor, podle mého mínění neporozuměl Foucaultovu pojetí moci, která není žádnou esencí ale vztahem. Z autorovy interpretace vyplývá nejasné určení moci, jako něčeho čím někdo disponuje. Podle Foucaulta moc, nemá žádné podobné centrum. Jinými slovy autorova interpretace Foucaulta je ve flagrantním rozporu s tím, co uvádí sám Foucault; daná pasáž je matoucí a nejasná a co je nejdůležitější, nemá takřka žádnou vazbu na samotnou analýzu. Jinými slovy autor nijak nepropojil teoretické koncepty s výzkumem (za teoretickou práci lze považovat pouze obecná tvrzení ze sekundární literatury a historický a strukturní přehled klubů, to se mi zdá jako málo).

Následuje povedenější část, která má povahu shrnujícího přehledu a historie a struktury klubů, nicméně nepramení v podstatě v žádné klíčové zjištění (nebo jsem jej alespoň nenalezl a u obhajoby si jej rád nechám vysvětlit a upřesnit).

Datum: 30. 12. Brno

Podpis: